

[N. P. Nielsen.]

omtalte over for Lønmodtagere, altsaa Arbejdere, saadanne, som modtager Løn direkte, men at man ikke kan foretage sig noget over for Skatteydere af samme Kategori, som enten er selvstændigt erhvervsdrivende, eller som ikke har deres Indtægt som egentlig Løn. Der er i begge Tilfælde Tale om Folk, som har Evne, men ikke Vilje. Der er ingen Grund til at tro, at Kommunerne vil misbruge denne Ret. Jeg har i et stort københavnsk Dagblad set det fremstillet, som om det, der tilsigtes, var, at naar fattige og ulykkelige Mennesker ikke havde Skattens Mønt, blev der ogsaa lukket af for Gas og Elektricitet. Det er helt ved Siden af. Ved Gennemsyn af Landets Pantefogedprotokoller vil det ses, at der er Tusinder af Forretninger, hvor Udpantning skønnes forgæves, og hvor Kommunalbestyrelsen erkender dette og fører de paagældendes Restancer til Afgang, og dette vil ogsaa ske, selv om man giver Kommunen en saadan Bemyndigelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg udtale, at Socialdemokratiet vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse i dette høje Ting.

Edvard Sørensen: Det Lovforslag, som vi skal behandle her i Dag, indeholder bl. a. en Sammendragning af de kommunale Skattebestemmelser, der tidligere fandtes i flere forskellige Love. Det er jo altid en Fordel for dem, der skal administrere Lovene, at de forskellige sammenhørende Bestemmelser samles under eet, og derfor er der Grund til at sige den højtærede Indenrigsminister Tak, fordi han samler de forskellige Lovbestemmelser og lader dem optrykke. Men det, at Lovforslaget til Dels indeholder en Optrykning af tidligere Bestemmelser, fører ogsaa til, at der ikke er saa meget nyt i Lovforslaget, som man kunde formode, naar man ser Omfanget af det.

I det første Afsnit, om Skat til Opholdskommunen, findes der ikke særlig revolutionerende Ændringer. Man vil se af dette Afsnit og i endnu stærkere Grad af de andre Afsnit af Loven, at den Trang til Revision af Loven, der har været, har man særlig kunnet finde hos Købstadforeningen og Fællesorganisationen af Kom-

muner med bymæssig Bebyggelse, og maaske i Indenrigsministeriet, medens man har Indtryk af, at Landkommunerne bedre har kunnet bruge Loven, som den er.

Af de Ændringer, der er foreslaaet i det første Afsnit, i Forhold til de gældende Bestemmelser, skal jeg berøre enkelte. Jeg skal først nævne den Ændring, som ogsaa Ordføreren for Socialdemokratiet (N. P. Nielsen) var inde paa, Ændringen om, at man kan sætte en Hustru, hvis Mand har Ophold i Udlandet, i Skat dels af det Underholdsbidrag, som Manden betaler til hende, og dels af de Indtægter, hun i øvrigt maatte oppebære. En saadan Ændring mener jeg er absolut rimelig og paakrævet.

Bestemmelsen i § 5, 1ste Stykke, om, at hvis en Skatteyder fraflytter en Kommune inden en 1. April og Tilflytning til den nye Opholdskommune først finder Sted hen i April Kvartal, ophører Skattepligten til Fraflytningskommunen først fra Udgangen af dette Kvartal, finder jeg er urimelig. Det er mere retfærdigt efter min Opfattelse, at det bliver Tilflytningskommunen, der faar Ret til at tage Skat fra 1. April. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa nævne et andet Spørgsmaal, som volder Vanskeligheder, i alt Fald ude i Landkommunerne, og ogsaa fremkalder Misforstaaelse til Tider, nemlig Spørgsmaalet om, hvem der har Ret til Skatten for April Kvartal, enten Fraflytningskommunen eller Tilflytningskommunen, naar vedkommende flytter 1. April. Efter de gældende Regler er det saadan, at Fraflytningskommunen faar Ret til denne Skat, men det er egentlig urimeligt, at en Kommune, hvor vedkommende Skatteyder ikke opholder sig ud over et Par Timer af dette Kvartal, har Ret til Skatten, medens den Kommune, hvor vedkommende opholder sig, ikke har Ret til den.

I Stk. 6 foreslaas det, at naar en Skatteyder afgaar ved Døden, vil den ham paalignede Skat være at erlægge indtil Udgangen af det Skattehalvaar, hvori Dødsfaldet er indtruffet. Det, der sker her, er, at man fører Statsskatteovens Bestemmelse over i denne Lov, hvad der kan være noget, der taler for; men paa den anden Side kan det med nogen Ret hævdes, at der er den Forskel paa Statsskat og Kommuneskat, at Kommuneskat i de færreste Kom-